

Seiler en Skibsfører bort uden at have betalt de skyldige Priffepenge, skal han, foruden at betale disse, endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Priffepengene afleveres strax af Lodsfen til Bestyreren af Lodsferiets Kasse og deles, efter Fradrag af 4 pCt. til Pensionskassen og Udgifterne til Materialier, lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og de ved Lodsferiet ansatte Lodsfer, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at Forandring i den mugjældende Delingsmaade kan udsættes til indtrædende Balance. Hvor det er vedkommende Lodbembedsmand paalagt at inkassere denne Afgift for Lodsferiet, imod for samme at gjøre Rigtighed, skal han deraf oppebære 4 pCt.

Den i Henhold til §§ 48 og 49 tilstaaede Betaling for Ufmærkning deles, efter Fradrag af Udgifterne, paa samme Maade som Priffepengene, medmindre anderledes bestemmes af Ministeren.

§ 52.

Lodsjerne skulle føre nøie Tilsyn med de i Farvandet udeliggende Mærker, og hvis noget af de dem underlagte Mærker skulde løsrive sig eller forgaa, skulle de snarest mulig afhjælpe Mangelen.

Hvis Nogen løsriver, tilintetgjør eller beskadiger Sømærker, uden at hans Forhold falder ind under den almindelige Straffelov, skal han, naar han strax underretter Lodsoldermanden, Lodsformanden eller i Mangel af disse den vedkommende Lods derom, kun erstatte Skaden, men undlader han Anmeldelsen, skal han, selv om han kun har forvoldt Skaden af Uforsigtighed eller i Nødtilfælde, ikke blot erstatte Skaden, men derhos erlægge en Bøde lig Skadens firdobbelte Beløb.

6te Kapitel.

Om Lodsernes Pensionering og om Sollekassen.

§ 53.

Naar en Lods, der oppebærer $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Lodsfortjeneste i Henhold til § 44 eller Alderstillæg i Henhold til § 45, affediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, beholder han som Pension, saa længe han lever, henholdsvis den ene $\frac{1}{3}$ af den ham tillagte $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Fortjeneste, eller Alderstillæget, som derfor saa længe ikke tilfalder den Lods, der ellers skulde have den højere Part eller Alderstillæget.

Naar en Lods, der er ansat ved et Lodsferi, hvor der ifølge Reglerne i §§ 44 og 45 hverken tildeles de ældste Lodsfer $1\frac{1}{2}$ Part af Lodsfortjenesten eller Alderstillæg, og som ikke henhører til de i Slutningen af § 45 ommeldte Lodsferier, affediges, kan han, hvis han er pensionsberettiget efter § 54, af den tiltrædende Lods erholde en aarlig Pension efter Ministerens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.

En Lodsoldermand, der affediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, erholder af sin Eftermands Andel i Lodsferiets Fortjeneste i Pension samme Beløb, som en affediget Lods efter Foranstaaende vilde faae af Lodsfortjenesten; endvidere erholder han, saalænge han lever, af den af Staten til Understøttelse for Lodsferierne tilstaaede Sum, et Beløb af samme Størrelse, som han deraf hidtil har oppebaaret.

Ved Sundlodsferierne forbliver det, indtil anderledes bestemmes af Ministeren, ved den mugjældende Ordning.